

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2012. szeptember 6.*

„1612/68/EGK rendelet — 2004/38/EK irányelv — A huzamos tartózkodás joga — Szociális segítségnyújtás — Gyermek feletti szülői felügyelet — A származási állam az Unióhoz történő csatlakozása előtti tartózkodás”

A C-147/11. és C-148/11. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem trágyában, amelyet az Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) (Egyesült Királyság), a Bírósághoz 2011. március 25-én érkezett, 2011. március 14-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Secretary of State for Work and Pensions**

és

Lucja Czop (C-147/11),

Margita Punakova (C-148/11)

között folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, T. von Danwitz (előadó) és D. Šváby bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2012. május 10-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- L. Czop képviseletében G. King solicitor-advocate,
- M. Punakova képviseletében H. Mountfield barrister,
- az Egyesült Királyság Kormánya képviseletében H. Walker, meghatalmazotti minőségben, segítője: C. Lewis barrister,

* Az eljárás nyelve: angol.

- a lengyel kormány képviselőjében M. Szpunar, D. Lutostańska és A. Siwek, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében C. Tufvesson és M. Wilderspin, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet (HL L 257., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás: 5. fejezet, 1. kötet, 15. o.) 12. cikkének és az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 77. o., magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 5. kötet 46. o., helyesbítés: HL 2009. L 274., 47. o.) 16. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkoznak.
- 2 E kérelmeket L. Czop és M. Punakova, valamint a Secretary of State for Work and Pensions között ez utóbbinak az érdekelteknek nyújtandó jövedelemtámogatás (income support) megtagadása tárgyában folyamatban lévő jogvitákban terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós szabályozás

- 3 Az 1612/68 rendelet 12. cikke a következőképpen rendelkezett:

„Egy másik tagállamban foglalkoztatott vagy alkalmazásban álló állampolgár gyermekei [helyesen: Az olyan tagállami állampolgár gyermekei, aki másik tagállamban alkalmazásban áll vagy állt], ha a gyermekek a fogadó állam területén laknak, az állam saját állampolgáraiéval azonos feltételekkel nyernek felvételt általános oktatási intézménybe, szakmunkás- és egyéb szakképzésre.

A tagállamok támogatnak minden erőfeszítést, amely lehetővé teszi, hogy ezek a gyermekek a képzéseken a lehető legjobb feltételekkel vegyenek részt.”

- 4 Az 1612/68 rendeletet 2011-ben a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló, 2011. április 5-i 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 141., 1. o.) hatályon kívül helyezte és annak helyébe lépett. Ez utóbbi rendelet 10. cikke megismétli az 1612/68 rendelet 12. cikkének szövegét.
- 5 A 2004/38 irányelv (3) preambulumbekzdése értelmében „az uniós polgárság a tagállamok állampolgárainak alapvető jogállása kell, hogy legyen, mikor a szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogukat gyakorolják. Ezért szükséges a külön a munkavállalókkal, az önálló vállalkozókkal, valamint a diákokkal és más inaktív személyekkel foglalkozó, meglévő közösségi jogi eszközök [helyesen: jogszabályok] egységes szerkezetbe foglalása és felülvizsgálata valamennyi uniós polgár szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogának egyszerűsítése és megerősítése érdekében”.

6 Ezen irányelvnek a „Tartózkodás joga három hónapot meghaladóan” című 7. cikke előírja:

„(1) Valamennyi uniós polgárt megilleti a tartózkodás joga egy másik tagállam területén három hónapot meghaladó időtartamra, ha:

- a) munkavállalók vagy önálló vállalkozók a fogadó tagállamban; vagy
- b) elegendő forrásokkal rendelkeznek önmaguk és családtagjaik számára ahhoz, hogy ne jelentsenek indokolatlan terhet a fogadó tagállam szociális segítségnyújtási rendszerére tartózkodásuk időtartama alatt, és a fogadó tagállamban teljes körű egészségbiztosítással rendelkeznek [...]

[...]”

7 Az említett irányelvnek „Az uniós polgárokra és családtagjaikra vonatkozó általános szabályok” című 16. cikke arról rendelkezik, hogy

„(1) Azok az uniós polgárok, akik jogszerűen öt éven át folyamatosan tartózkodtak a fogadó tagállamban, huzamos tartózkodási jogot nyernek ott. Erre a jogra nem vonatkoznak a III. fejezetben előírt feltételek.

[...]”

Az Egyesült Királyság szabályozása

8 A társadalombiztosítási járulékokról és a társadalombiztosítási ellátásokról szóló 1992. évi törvény (Social Security Contributions and Benefits Act 1992), valamint a jövedelemtámogatásról szóló 1987. évi (általános) rendelet [Income Support (General) Regulations 1987] alkotja a jövedelemtámogatásra alkalmazandó szabályozást.

9 A jövedelemtámogatás személyek különböző csoportjainak rászorultság alapján nyújtott támogatás. E támogatásnak többek között az a feltétele, hogy az érintett személy jövedelme ne haladja meg a megállapított „vonatkozó összeget”, amely nulla értékben is rögzíthető, ami gyakorlatilag azt jelenti, hogy ebben az esetben semmilyen juttatás nem nyújtható. A „külföldi személy” esetében előírt vonatkozó összeg nulla.

10 A „külföldi személy” fogalmát a jövedelemtámogatásról szóló 1987. évi (általános) rendelet 21AA cikkében határozták meg. A kérdést előterjesztő bíróság szerint e rendelkezések a következőképpen alkalmazandók:

„A [jövedelemtámogatásról szóló 1987. évi (általános) rendelet] 21AA cikke (4) bekezdésének hatálya alá tartozó kérelmezők nem külföldi személyek. Tartózkodási joggal rendelkeznek és nem szükséges, hogy szokásos tartózkodási helyük [az Egyesült Királyságban, a Csatorna-szigeteken, a Man-szigeten, illetve Írországbán] legyen.

A jövedelemtámogatásra jogosultság megszerzéséhez minden más személynek [az Egyesült Királyságban, a Csatorna-szigeteken, a Man-szigeten, illetve Írországbán] szokásos tartózkodási hellyel kell rendelkeznie ([a jövedelemtámogatásról szóló 1987. évi (általános) rendelet] 21AA cikkének (1) bekezdése). Amennyiben ilyenrel nem rendelkeznek, külföldi személynek minősülnek, és nem jogosultak jövedelemtámogatásra.

[Az Egyesült Királyságban, a Csatorna-szigeteken, a Man-szigeten, illetve Írországbán] történő szokásos tartózkodási hely létesítéséhez tartózkodási joggal kell rendelkezniük [esetenként az Egyesült Királyságban, a Csatorna-szigeteken, a Man-szigeten, illetve Írországbán] ([a jövedelemtámogatásról szóló 1987. évi (általános) rendelet] 21AA cikkének (2) bekezdése). Amennyiben ezzel nem rendelkeznek, külföldi személynek minősülnek és nem jogosultak jövedelemtámogatásra.

Ugyanakkor a [jövedelemtámogatásról szóló 1987. évi (általános) rendelet] 21AA cikkének (3) bekezdése hatálya alá tartozó személyek nem szerezhettek tartózkodási jogot, és így nem rendelkezhetnek szokásos tartózkodási hellyel [az Egyesült Királyságban, a Csatorna-szigeteken, a Man-szigeten, illetve Írországban]. Következésképpen külföldi személynek minősülnek, és nem jogosultak jövedelemtámogatásra”.

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A C-147/11 sz. ügy

- 11 L. Czop lengyel állampolgár, aki 2002-ben diákvizummal érkezett az Egyesült Királyságba, és 2002. december 8-án engedélyezték számára az állami pénzeszközök igénybe vétele nélküli tartózkodást. A kérdést előterjesztő bíróság szerint ezen engedélyt 2004. április 28-án megújították, amit az Egyesült Királyság vitat. L. Czop 2003-tól 2005 novemberéig önálló vállalkozóként dolgozott. Négy gyermeke – Lukasz Czop, született 1994. október 25-én Lengyelországban, Simon Michal Krzyzowski, született 2003. szeptember 20-án, Kacper Krzyzowski, született 2005. január 9-én, valamint Wiktor Mieczyslaw Krzyzowski, született 2006. március 25-én – vele lakik az Egyesült Királyságban. A három legfiatalabb gyermek – akiknek apja Sz. Krzyzowski – az Egyesült Királyságban született. Lukasz Czop csatlakozott anyjához az Egyesült Királyságban, ahol 2006-tól folytatta tanulmányait. L. Czop egyik gyermeke sem járt iskolába az Egyesült Királyságban 2003 és 2005 között, amikor ő önálló vállalkozóként tevékenykedett.
- 12 L. Czop élettársa, Sz. Krzyzowski szintén lengyel állampolgár, aki 2002 és 2007 között önálló vállalkozóként dolgozott, L. Czop legidősebb gyermekének azonban nem az apja. 2008-ban el kellett hagynia az Egyesült Királyságot. 2010-ben visszatért L. Czophoz és azóta vele, valamint gyermekeivel él az Egyesült Királyságban.
- 13 L. Czop 2008. május 29-én jövedelemtámogatási kérelmet nyújtott be, melyet június 20-án elutasítottak. 2008 szeptemberétől ismét önálló vállalkozóként tevékenykedett, így e kérelem csak a 2008 májusától szeptemberéig tartó időszakot érinti.
- 14 A Secretary of State for Work and Pensions arra hivatkozással utasította el ezt a kérelmet, hogy L. Czop a jövedelemtámogatásról szóló 1987. évi (általános) rendelet 21AA cikkének (4) bekezdése értelmében „külföldi személynek” minősül, mivel nem rendelkezik tartózkodási engedéllyel.
- 15 A First-tier Tribunal helyt adott L. Czop fellebbezésének arra hivatkozással, hogy L. Czop e rendelkezés alapján rendelkezik tartózkodási joggal. Az érdekelt ezért nem minősül „külföldi személynek”, és így jogosult a jövedelemtámogatásra.
- 16 A Secretary of State for Work and Pensions a First-tier Tribunal döntésével szemben fellebbezést nyújtott be a kérdést előterjesztő bíróság elé.
- 17 Ilyen körülmények között az Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„[...] Az a lengyel állampolgár, aki

- országának az Európai Unióhoz történő csatlakozását megelőzően érkezett az Egyesült Királyságba;
- az EUMSZ 49. cikk [...] szerinti önálló vállalkozóként telepedett le;

- [országának Unióhoz történő] csatlakozását követően is az [Egyesült Királyságban] maradt, és folytatta önálló vállalkozói tevékenységét;
- már nem folytat önálló vállalkozói tevékenységet; és
- olyan gyermek tényleges felügyeletét látja el, aki [a Lengyel Köztársaság Unióhoz történő] csatlakozását és felperes önálló vállalkozói tevékenységének befejezését követően érkezett az Egyesült Királyságba és folytatta tanulmányait az általános oktatási rendszerben,

rendelkezik-e az Egyesült Királyságban tartózkodási joggal a következő (önállóan vagy együttesen figyelembe veendő) indokok alapján:

- az 1612/68 rendeletet és a Bíróságnak a C-413/99. sz., Baumbast és R-ügyben 2002. szeptember 17-én hozott [EBHT 2002., I-7091. o.], a C-310/08. sz., Ibrahim és Secretary of State for the Home Department-ügyben 2010. február 23-i hozott [EBHT 2010., I-1065. o.], valamint a C-480/08. sz., Teixeira-ügyben 2010. február 23-án hozott ítéletekben [EBHT 2010., I-1107.o.] kifejtett indokolást együtt kell alkalmazni;
- az uniós jognak létezik egy olyan általános elve, amelynek értelmében a munkavállalók és az önálló vállalkozók jogállását azonosnak kell tekinteni;
- a letelepedés szabadságának korlátozásához, illetve a gyakorlásától való visszatartáshoz vezet, ha a felperest nem illeti meg a tartózkodási jog?”

A C-148/11. sz. ügy

- 18 M. Punakova cseh állampolgár, aki 2001. március 3-án érkezett az Egyesült Királyságba, és 2007. november 16-tól 2008. szeptember 8-ig önálló vállalkozóként – mint takarító – tevékenykedett. Mindhárom gyermeke az Egyesült Királyságban született: Nikholas Buklierius 2003. március 1-jén, Andreos Buklierius 2004. július 7-én és Lukas Buklierius 2007. április 21-én. Közülük az első gyermek egy héttel azelőtt kezdte meg iskolai tanulmányait, hogy M. Punakova felhagyott önálló vállalkozóként folytatott tevékenységével.
- 19 2008. szeptember 15-én M. Punakova jövedelemtámogatási kérelmet nyújtott be. Ahogy L. Czop esetében is, a kérelmet arra hivatkozással utasították el, hogy az érdekelt „külföldi személynek” minősül. A First-tier Tribunal helyt adott M. Punakova fellebbezésének.
- 20 A Secretary of State for Work and Pensions a First-tier Tribunal döntésével szemben fellebbezést nyújtott be a kérdést előterjesztő bíróság elé.
- 21 Ilyen körülmények között az Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„[...] Az a cseh állampolgár, aki

- országának az Európai Unióhoz történő csatlakozását megelőzően érkezett az Egyesült Királyságba;
- [országának Unióhoz történő] csatlakozását követően az [Egyesült Királyságban] maradt;
- ezután az EUMSZ 49. cikk [...] szerinti önálló vállalkozóként telepedett le;
- már nem folytat önálló vállalkozói tevékenységet; és

- olyan gyermek tényleges felügyeletét látja el, aki a felperes önálló vállalkozói tevékenységének ideje alatt folytatta tanulmányait az általános oktatási rendszerben;

rendelkezik-e az Egyesült Királyságban tartózkodási joggal a következők alapján:

- az 1612/68 rendeletet és a Bíróságnak [a fent hivatkozott Baumbast és R-ügyben, Ibrahim és Secretary of State for the Home Department-ügyben, valamint Teixeira-ügyben hozott] ítéletekben kifejtett indokolást együtt kell alkalmazni;
- az uniós jognak létezik egy olyan általános elve, amelynek értelmében a munkavállalók és az önálló vállalkozók jogállását azonosnak kell tekinteni;
- a letelepedés szabadságának korlátozásához, illetve a gyakorlásától való visszatartáshoz vezet, ha a felperest nem illeti meg a tartózkodási jog vagy
- bármilyen más alapon?”

- 22 A Bíróság elnöke 2011. május 31-i végzésével egyesítette a C-147/11. és a C-148/11. sz. ügyet az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 23 Kérdéseivel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy az L. Czop és M. Punakova helyzetében lévő személyeket az uniós jog alapján megilleti-e a tartózkodás joga.
- 24 Azon kérdések megválaszolásához, amelyekkel a kérdést előterjesztő bíróság próbálja megállapítani, hogy ilyen személyek részesülhetnek-e jövedelemtámogatásban az alapügyben, emlékeztetni kell arra, hogy az 1612/68 rendelet 12. cikke jogot biztosít a valamely másik tagállamban foglalkoztatott vagy alkalmazásban álló állampolgár gyermekeinek arra, hogy – ha a gyermekek a fogadó állam területén laknak – az állam saját állampolgáraiéval azonos feltételekkel nyerjenek felvételt általános oktatási intézménybe, szakmunkás- és egyéb szakképzésre (a fent hivatkozott Teixeira-ügyben hozott ítélet 35. pontja).
- 25 Az ítélkezési gyakorlat szerint a migráns munkavállaló, illetve az egykori migráns munkavállaló gyermekének tartózkodási joga összefügg az 1612/68 rendelet 12. cikkében foglalt képzéshez való joggal, bizonyos feltételek esetén, amennyiben a gyermek a fogadó tagállamban óhajtja folytatni a tanulmányait, valamint a tényleges felügyeletét ellátó szülő részére a vonatkozó tartózkodási joggal. (lásd a Teixeira-ügyben hozott ítélet 36. pontját).
- 26 Az ítélkezési gyakorlatból az is következik, hogy elegendő, ha a fogadó tagállamban tanulmányokat folytató gyermek ez utóbbi területén letelepedett akkor, amikor valamelyik szülője tartózkodási jogát ott migráns munkavállalói minőségében gyakorolta. A gyermek e tagállamban való tartózkodási joga, annak érdekében, hogy ott az 1612/68 rendelet 12. cikkének megfelelően tanulmányokat folytasson, és ennek következtében a tényleges felügyeletet ellátó szülő tartózkodási joga tehát nem köthető ahhoz a feltételhez, hogy a gyermek valamelyik szülője akkor, amikor a gyermek a tanulmányait megkezdte, migráns munkavállalóként szakmai tevékenységet folytasson a fogadó tagállamban (a fent hivatkozott Teixeira-ügyben hozott ítélet 74. pontja).
- 27 M. Punakova ügyében a nemzeti bírósághoz benyújtott iratokból kitűnik, hogy az érdekelt látja el Nicholas Buklierius nevű fiának tényleges felügyeletét, aki 2008 szeptembere óta folytatja iskolai tanulmányait, valamint Buklierius litván állampolgár fia, aki az Egyesült Királyságban 2004-ben, 2005-ben és 2008-ban munkavállalóként dolgozott.

- 28 Amint azt a tárgyaláson az Egyesült Királyság kormánya elismerte, M. Punakova az 1612/68 rendelet alapján tartózkodási joggal rendelkezik, migráns munkavállaló olyan gyermekének anyjaként, akinek felügyeletét ténylegesen ellátja, és aki iskolai tanulmányokat folytat.
- 29 Ezzel ellentétben L. Czop nem alapíthat tartózkodási jogot arra az egyetlen tényre, hogy Lukasz Czop nevű fiának tényleges felügyeletét látja el, aki az Egyesült Királyságban 2006-ban kezdte meg iskolai tanulmányait.
- 30 Ugyanis sem Lukasz Czop apja, sem L. Czop nem dolgoztak munkavállalóként az Egyesült Királyságban. Márpedig az 1612/68 rendelet 12. cikkének világos és pontos megfogalmazásából következik – mely a „[...] foglalkoztatott vagy alkalmazásban álló állampolgár gyermekei[re] [helyesen: olyan tagállami állampolgár gyermekei, aki [...] alkalmazásban áll vagy állt]” utal –, hogy e rendelkezés csak a munkavállalók gyermekeire alkalmazandó.
- 31 E rendelkezés szó szerinti értelmezését – melynek értelmében ez csak a munkavállalókat érinti – alátámasztja mind az EGK-Szerződés 49. cikkére (később, módosítást követően az EK-Szerződés 49. cikke, még később, módosítást követően EK 40. cikk) alapított 1612/68 rendelet általános belső felépítése, mind az a körülmény, hogy az 1612/68 rendelet 12. cikkének tartalmát nem a 2004/38 irányelv, hanem a munkavállalók szabad mozgásáról rendelkező, az EK 40. cikknek megfelelő EUMSZ 46. cikkben alapuló 492/11 rendelet veszi át.
- 32 Ezen túlmenően a következetes ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jogi rendelkezés értelmezése nem akadályozhatja meg az értelmezett rendelkezés egyértelmű és pontos szövegének hatékony érvényesülését (lásd ebben az értelemben a C-220/03. sz., EKB kontra Németország ügyben 2005. december 8-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-10595. o.] 31. pontját és a C-199/05. sz. Európai Közösség ügyben 2006. október 26-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-10485. o.] 42. pontját).
- 33 A fentiekből következik, hogy az 1612/68 rendelet 12. cikke csak a munkavállalókra vonatkozik, következésképpen nem értelmezhető úgy, hogy az az önálló vállalkozókra is alkalmazandó.
- 34 Mindazonáltal az Egyesült Királyság kormánya által a tárgyaláson előadott konkrét információk alapján meg kell állapítani, hogy L. Czop a 2004/38 irányelv 16. cikkének (1) bekezdése alapján rendelkezik a huzamos tartózkodás jogával.
- 35 Az ítélkezési gyakorlatból következően ugyanis a valamely harmadik állam állampolgára által valamely tagállam területén e harmadik államnak az Unióhoz való csatlakozását megelőzően eltöltött tartózkodási időszakokat a csatlakozási okmány különleges rendelkezései hiányában figyelembe kell venni a 2004/38 irányelv 16. cikkének (1) bekezdése szerinti huzamos tartózkodási jog megszerzése céljából, amennyiben azokat az annak 7. cikke (1) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelően töltötték el (a C-424/10 és C-425/10. sz., Ziolkowski és Szeja egyesített ügyekben 2011. december 21-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-14035. o.] 63. pontja).
- 36 E tekintetben egyrészt nem vitatott, hogy L. Czop 2008. május 29 – azaz a jövedelemtámogatás iránti kérelme benyújtásának időpontja –előtt az Egyesült Királyságban megszakítás nélkül több mint öt éven át tartózkodott.
- 37 Másrészt az Egyesült Királyság Kormánya által a tárgyaláson előadott konkrét információk szerint L. Czop a 2004/38 irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében „jogszerűen” tartózkodott az Egyesült Királyságban.
- 38 Ugyanis, még ha nem is gyakorolt volna önálló vállalkozói tevékenységet öt éven keresztül az Egyesült Királyságban, és így nem teljesítené a 2004/38 irányelv 7. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételeket, ahogy azt az Egyesült Királyság kormánya a tárgyaláson megerősítette, teljesíti az ezen irányelv 7. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételeket.

- 39 Ilyen körülmények között nem kell vizsgálni azt, hogy L. Czop más uniós jogalap figyelembevétele alapján is rendelkezik-e tartózkodási joggal.
- 40 Az előző megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésekre adandó válasz az, hogy:
- az 1612/68 rendelet 12. cikkét akként kell értelmezni, hogy az biztosítja a migráns munkavállaló, illetve az egykori migráns munkavállaló fogadó tagállamban tanulmányokat folytató gyermeke feletti szülői felügyeletet ténylegesen ellátó személy részére az ezen állam területén való tartózkodás jogát, azonban e cikk nem értelmezhető úgy, hogy az ilyen jogot biztosítana az önálló vállalkozó gyermeke feletti szülői felügyeletet ténylegesen ellátó személynek;
 - a 2004/38 irányelv 16. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy az Unióhoz újonnan csatlakozott tagállam uniós polgár állampolgára e rendelkezés alapján hivatkozhat a huzamos tartózkodás jogára, amennyiben a fogadó államban megszakítás nélkül több mint öt éven át tartózkodott, amely időszak egy része az elsőként említett állam uniós csatlakozása előtt telt el, amennyiben a tartózkodás megfelelt a 2004/38 irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

A költségekről

- 41 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendelet 12. cikkét akként kell értelmezni, hogy az biztosítja a migráns munkavállaló, illetve az egykori migráns munkavállaló fogadó tagállamban tanulmányokat folytató gyermeke feletti szülői felügyeletet ténylegesen ellátó személy részére az ezen állam területén való tartózkodás jogát, azonban e cikk nem értelmezhető úgy, hogy az ilyen jogot biztosítana az önálló vállalkozó gyermeke feletti szülői felügyeletet ténylegesen ellátó személynek.

Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkének (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy az Unióhoz újonnan csatlakozott tagállam uniós polgár állampolgára e rendelkezés alapján hivatkozhat a huzamos tartózkodás jogára, amennyiben a fogadó államban megszakítás nélkül több mint öt éven át tartózkodott, amely időszak egy része az elsőként említett állam uniós csatlakozása előtt telt el, amennyiben a tartózkodás megfelelt a 2004/38 irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

Aláírások